

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 19.9.2012
COM(2012) 520 final

2012/0249 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

**Euroopa looduslike liikide ja looduslike elupaikade kaitset käsitleva konventsiooni
(Berni konventsioon) alalise komitee 32. kohtumisel Euroopa Liidu poolt võetava
seisukoha kohta**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Euroopa Nõukogu konventsioon Euroopa looduslike liikide ning looduslike elupaikade kaitse kohta (edaspidi „Berni konventsioon”) võeti vastu 19. septembril 1979 Bernis (Šveits) ning see jõustus 1. juunil 1982. Konventsioonil on 50 osalist: 45 Euroopa Nõukogu liikmesriiki, neli muud kui Euroopa Nõukogu liikmesriiki ja Euroopa Liit.

Konventsiooni eesmärk on „kaitsta looduslikku taimestikku ja loomastikku ning nende looduslike elupaikade, eriti selliseid liike ja elupaikade, mille säilitamiseks on vajalik mitme riigi koostöö, ja edendada sellist koostööd. Eelkõige tuleb tähelepanu pöörata ohustatud ja ohualdistele liikidele, sealhulgas rändliikidele.”

Kõik Berni konventsiooni osalised peavad võtma meetmeid, et:

- edendada loodusliku taimestiku ja loomastiku ning nende elupaikade riiklikke kaitsemeetmeid;
- võtta arvesse loodusliku taimestiku ja loomastiku kaitset planeerimis- ja arengupoliitikas ning saastamise vastu võetavates meetmetes;
- edendada haridustööd ja levitada üldist teavet vajaduse kohta kaitsta looduslike taime- ja loomaliike ning nende elupaikade;
- teha koostööd kõnealuste meetmete tõhususe suurendamiseks rändliikide kaitseks võetud meetmete kooskõlastamise kaudu, teabe vahetamiseks ning kogemuste ja oskusteabe jagamiseks.

ELi tasandil on Berni konventsiooni rakendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta¹ (linnudirektiiv) ning nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta² (loodusdirektiiv), millega nähakse ette ühtne raamistik looduslike liikide ja elupaikade kaitsmiseks ELis ning mis on peamised õigusvahendid bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks liikmesriikides. Nende direktiividega on loodud õigusraamistik ELi Natura 2000 võrgustikule, mis on suurim kaitsealade võrgustik maailmas.

Berni konventsiooni juhtorgan on alaline komitee. Komitee põhiülesanne on jälgida konventsiooni sätteid, võttes arvesse looduslike taimeliikide olukorda ning vajadusi. Selleks on alalisel komiteel eelkõige pädevus anda konventsiooniosalistele soovitusi ning kontrollida kaitsealuseid liike käsitlevaid liiteid ja võtta vastu nende muudatusi.

Berni konventsiooni artikli 22 lõikes 1 on sätestatud, et:

1 Iga riik võib allakirjutamisel või ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes teha ühe või mitu reservatsiooni teatavate I–III liites loetletud liikide suhtes ja/või reservatsioonis või reservatsioonides nimetatud liikide puhul teatavate IV liites loetletud tapmis- ja püüdmisvahendite ja -meetodite või muude kasutusvormide suhtes. Üldist laadi reservatsioone ei või teha.

Pidades silmas alalise komitee 32. kohtumist, mis peetakse Strasbourgis 27.–30. novembril 2012, on Šveits teinud ettepaneku muuta Berni konventsiooni artiklit 22, et iga konventsiooniosaline saaks teha teatavaid reservatsioone seoses Berni konventsiooni kohaselt

¹ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

² EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

esialgu võetud kohustustega isegi pärast konventsioonile alla kirjutamist või selle ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmist.

Šveitsi ettepaneku kohaselt lisataks artiklisse 22 lõige 1a, mille sõnastus on järgmine:

1a. Lisaks lõikele 1 võib iga riik juhul, kui olukord tema territooriumil on alates käesoleva konventsiooni jõustumisest radikaalselt muutunud, teha ühe või mitu reservatsiooni seoses teatavate liidetes I–III loetletud liikidega.”

Šveits ei ole esitanud ühtegi analüüsi ega teadusandmeid, millel ettepanek võiks põhineda.

Šveitsi ettepanek võib avaldada kahjulikku mõju Euroopale huvi pakkuvatele looma- ja taimepopulatsioonidele, kui kõik Berni konventsioonile alla kirjutanud võiksid teha ühe või mitu reservatsiooni seoses teatavate liidetes I–III loetletud liikidega. See nõrgendaks oluliselt konventsiooni ja Euroopa liikide kaitsmiseks võetud ELi meetmete mõju.

Eespool öeldut silmas pidades ning selleks, et tagada ühtsus Berni konventsiooni ja ELi õigusaktide vahel ning konventsiooni edukalt rakendada, ei tohiks liit järgmisel alalise komitee kohtumisel Šveitsi ettepanekut toetada.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa looduslike liikide ja looduslike elupaikade kaitset käsitleva konventsiooni (Berni konventsioon) alalise komitee 32. kohtumisel Euroopa Liidu poolt võetava seisukoha kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on Euroopa looduslike liikide ja looduslike elupaikade kaitset käsitleva konventsiooni (Berni konventsioon) osaline.
- (2) ELi tasandil on Berni konventsiooni rakendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta³ ning nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta⁴.
- (3) Alaline komitee kaalub kõiki Berni konventsiooni artiklite muudatusi. Seoses alalise komitee 32. kohtumisega, mis peetakse Strasbourgis 27.–30. novembril 2012, on Šveits teinud ettepaneku muuta Berni konventsiooni artiklit 22, et võimaldada konventsiooniosalistel teha teatavaid reservatsioone seoses Berni konventsiooni kohaselt esialgu võetud kohustustega isegi pärast konventsioonile alla kirjutamist või selle ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmist. See võimaldaks kõigil Berni konventsiooni osalistel teha ühe või mitu reservatsiooni seoses teatavate liidetes I–III loetletud liikidega.
- (4) Ettepanek ei põhine analüüsil ega teadusandmetel ning võib avaldada suurt kahjulikku mõju Euroopa jaoks olulistele looma- ja taimepopulatsioonidele. Lisaks ei ole ettepanek kooskõlas liidu õigusaktidega.
- (5) Eespool öeldut silmas pidades ei tohiks liit järgmisel alalise komitee kohtumisel Šveitsi ettepanekut toetada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa looduslike liikide ja looduslike elupaikade kaitset käsitleva konventsiooni (Berni konventsioon) alalise komitee 32. kohtumisel on Euroopa Liidu seisukoht mitte toetada Šveitsi ettepanekut kõnealuse konventsiooni artikli 22 muutmise kohta.

³ ELT L 20, 26.1.2010, lk 7.

⁴ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*